

РЕШЕНИЕ

№ 3808

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3097** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" срещу Решение от 09.02.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, по НАХД № 13467/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление № НП 13-508-8 / 01.04.2020 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗдр/ на [фирма] /МБАЛ П./ е наложена имуществена санкция, в размер от 1500 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗдр, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр, в частта относно икономическите права на пациента.

С касационната жалба се навеждат оплаквания за неправилност на съдебното решение, поради неправилно приложение на материалния закон, като се иска отмяната му и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено НП като правилно и законосъобразно. С жалбата се излагат подробни аргументи относно законосъобразното провеждане на административнонаказателното производство и ангажиране на отговорността на лечебното заведение. Счита, че нарушението е

доказано, тъй като на пациента са начислени суми за дейности, които не са свързани с медицинска услуга. В тази връзка се твърди, че лимитирано в чл. 24а от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ /Наредбата/ са посочени допустимите допълнителни услуги, сред които не са заплатените в случая административни, финансови и счетоводни такива. Оспорва се изводът на въззивна инстанция, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението. В частта относно разностите, касаторът намира решението за правилно с аргументи, че претендираните такива за адвокатско възнаграждение са недоказани и неоснователни. Касаторът не се представлява в съдебно заседание, поддържа жалбата чрез депозирана писмена молба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът - МБАЛ П., се представлява от служител с юридическо образование. Оспорва жалбата с аргументи, изложени в представени писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва:

От служители на ИА "Медицински надзор" била извършена проверка на МБАЛ П. по заповед на изпълнителния директор на агенцията, при която било установено, че лечебното заведение е таксувало пациента Л. И. В.-А. да заплати административни, финансови и счетоводни услуги, посочени в подписана от същата план-сметка, ведно с информирано съгласие за горните услуги. Цените съответствали на утвърдения ценоразпис. Това било квалифицирано като нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето, за което срещу лечебното заведение е съставен АУАН с описано в него нарушение с посочената правна квалификация и при сходна фактическа обстановка. Въз основа на така съставения акт е издадено НП, с което на МБАЛ П. е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1500 лв.

За да отмени НП, районният съд е приел, че санкционираното лечебно заведение не е осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗдр., във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр, а именно да е получило без правно основание цитираните в НП суми за финансови и административни услуги, тъй като в ценоразписа, в предварителната план-сметка, както и в издадената фактура стойностите на конкретно избраните от пациента услуги са посочени и съответстват на заплатеното. Предвид това съставът на СРС е обосновал извод, че законът защитава икономическите права на пациентите, но тази защита зависи от тяхната воля - никой не може да натрапва защита на права, които не са претендирани от правоимащите, а в случая на пациента са оказани допълнителни услуги, за които

същият е направил своя информиран избор. Изложени са мотиви и относно допуснато съществено процесуално нарушение, а именно неправилно определена в АУАН и НП дата на извършване на нарушението - 10.01.2019 г. датата на издаване на фактурата. Така постановеното решение е правилно като краен резултат, по следните съображения:

Видно от текста на НП, който е идентичен с този на АУАН в обстоятелствената част относно описаната фактическата обстановка, нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството, е реализирано във връзка с КП № 218 "Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става", по която пациентите са заплатили допълнителни суми за "Храна съгласно дневно меню - 120.00 лв.; Административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 660.00 лв.; Финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.". В ИЗ на пациента е приложена подписана от пациента предварителна план-сметка, в която са отразени услугите, за които е направена констатация от проверяващите, че съответстват на представения ценоразпис. Посочено е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл. 24а от Наредбата за допълнително поискани услуги, което е нарушило икономическите права на пациентите. За дата на нарушението е приета датата на издаване на фактурата от дружеството.

Касационната инстанция не споделя мотивите в обжалваното решение, че неправилно като дата на извършване на нарушението е посочена датата на издаване на фактурата, а е следвало да се посочи датата на плащане. В случая, доколкото нарушенията са такива, засягащи икономическите права на пациента с неправомерното начисляване на финансови и административни услуги, то именно датата на удостоверяване на извършената доставка на медицински услуги от страна на лечебното заведение представлява изпълнителното деяние, а не получаване на плащането по фактурите, което е без значение. Нарушението се състои в неправомерното изискване да се плати за услуги извън обхвата на визираните в чл. 24а, ал. 1, ал. 2 и, ал. 3 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ допълнително поискани услуги. В тази връзка съдът намира, че правилно е посочена като дата на извършване на нарушението датата на фактурата, тъй като именно с начисляването на тези разходи във фактурата са нарушени правата на пациента.

Въпреки изложеното в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и посочване на нарушените правни норми, поради което постановлението правилно е отменено от районния съд. Описаните като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр са общи и същите не съдържат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена.

В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, ако такова е налице, относно допустимите допълнителни разходи. Друг въпрос е дали разпоредбата на чл. 24а от Наредбата изобщо забранява като недопустими констатираните, заплатени от пациентите разходи за храна, административни и финансови услуги. В тази връзка, следва да се отбележи, че допълнително поисканите услуги, изброени в ценоразписа, приложен към представените по делото план-сметки, като "оформяне и обработка на документи", "поддръжка на компютърна система и софтуер", "статистическа обработка", "консумативи за административно обслужване", "консумативи за

финансово обслужване" и др. не може да се приеме, че попадат в някоя от хипотезите на допустими допълнително поискани услуги по нормата на чл. 24а, ал. 1, ал. 2 и, ал. 3 от Наредбата.

Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното описване на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени налице ли е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция.

Тъй като са нарушени 42 и чл. 57 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на същественият, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Поради изложеното, като е отменил наказателното постановление СРС, макар и с различни от изложените в настоящото решение мотиви, е постановил правилен акт, който не страда от заявените с жалбата пороци и следва да бъде оставен в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.02.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, по НАХД № 13467/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.